75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 102. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 31-го ТРАВНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, MAY 31, 1968 No. 102. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 29 травня, 1968

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВА РАДИ ЕКОНОМІЧНИХ ДОРАДНИКІВ президента Джансона Артур М. Окун заявив, що конче треба схвалити закон про збільшення прибуткових податків та про зменшення федеральних видатків, щоб хоч трохи сповільнити інфляційний тиск на економіку цієї країни. Та Білий Дім опублікував окремий меморандум Окуна до Президента, в котрому цей економіст гадає, що збільшення податків буде тільки першим кроком до стабільности цін та заробітків бо щоб зовсім припинилася інфляція — то треба співпраці приватних бизнесменів та зорганізованого робітництва.

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА ОРВІЛЛ Л. ФРІМЕН домагається, щоб телевізійна стація Колюмбія Броадкастінг Систем відступила йому 45 безплатних мінут на те, щоб він міг відповісти на авдицію на цій стації, яка тривала б 45 мінут і оповідала про „Голод в Америці". Це перший випадок, що член кабінету Президента домагається безплатного часу на відповідь на невірну щодо змісту авдицію. В авдиції перебільшено справу голоду, якою широко займається Департамент Рільництва та всіми засобами допомагає, тим, які недоїдають...

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ в окремому звіті стверджує що демократичний Уряд ЗСА послабив оборонну силу цієї країни та занедбав досліди в оборонній ділянці, бо думав, що й інші держави будуть робити те саме. У цьому звіті пишеться про те, що Уряд „не зумів використати нових концепцій в науці і в технології" для скріплення оборонних засобів країни. Наслідок такого становища Уряду такий, що настало сповільнення в розбудові нових родів зброї. В цьому звіті пишеться про те, що дотеперішня вищість оборонна ЗСА від СССР втримується тому, що за восьмирічної президентури Айзенгавера Уряд дбав про те, щоб збільшити оборонний потенціял країни.

ПОСАДНИК ШИКАҐО РИЧАРД Дж. ДЕЙЛІ і голова Демократичного Крайового Комітету Джан М. Бейлі заспокоюють учасників Демократичної Номінаційної Конвенції, яка почнеться 26-го серпня в Шикаґо, що не буде жодних расових демонстрацій, які не дозволили б на спокійне переведення Конвенції. Бейлі заявляє, що жодна група не прибуде до Шикаґа, щоб демонструвати й перешкаджати в працях Конвенції. Як відомо, демонстранти з Походу до Вашингтону заявляють, що вони поїдуть на обидві Крайові Конвенції до Маямі на Флориді (5-го травня) і до Шикаґо (25-го серпня), щоб демонструвати перед членами Конвенції.

АҐЕНЦІЯ Д-РА ҐЕЛЛУПА ПЕРЕВЕЛА опитування і ствердила, що 27 відсотків вояків і моряків, які були на в'єтнамському фронті і від чотирьох до сімох місяців перебувають в ЗСА, вернулися б радо на фронт, або вже це зробили. 61 відсоток опитуваних вірять, що вони стримували агресію комуністів у В'єтнамі, 33 відсотки гадають, що вони допомогали Південно - в'єтнамському урядові порядкувати своєю країною, і тільки два відсотки не знають, чому американські війська воюють у В'єтнамі. Аґенція опитувала 140 в'єтнамських ветеранів, з чого 88 відсотків були білі і 12 відсотків чорні. Всі вони були у віці нижче 25-ох років.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬ ЗАПЛАТИВ 3,323.500 ДОЛ. ВІДШКОДУВАННЯ родинам 34-ох американських моряків, які згинули 8 червня мин. року, коли-то ізраїльські літаки й торпедні човни заатакували американський корабель „Ліберті" в східній частині Середземного моря, взявши його помилково за корабель єгипетський. Ізраїль висловив зараз після того свій „жаль" з приводу тієї трагічної помилки. Він погодився заплатити всю суму, якої зажадали ЗСА в імені пошкодованих родин.

СССР ЗНОВУ ВСТРЯНУВ у внутрішні справи Західньої Німеччини, висловивши погрозу, що коли Західня Німеччина прийме закон про надзвичайні повновласті для уряду у випадку небезпеки, то „це матиме поважні наслідки для миру в Европі". Комунікат ТАСС-а стверджує, що „Совєтський Союз не примириться із зростом сил мілітаризму, реваншизму й неонацизму у Західній Німеччині". Німці все одно рішені прийняти той закон, який не стрінув ніяких застережень збоку західніх держав.

ПОМЕР ПЕРШИЙ ЕВРОПЕЄЦЬ, якому перещепили легені. Був ним 15-річний Алекс Смит в Единбурзі, Шотляндії, який випив був помилково плин проти шкідників рослин, затруїв себе й пошкодив легені. Він жив 13 днів після перещеплення йому серця 18-річної дівчини, що затруїла себе насонними порошками. У ЗСА перевели дотепер дві операції перещеплення легенів, одну таку операцію переведено в Канаді, три в Японії. Всі пацієнти вмерли.

ПАНІ ЮДЖЕНІ АНДЕРСОН СТАЛА В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ головою Ради для вірчих територій. Ця Комісія ОН займається тепер справою Нової Гвінеї під австралійською адміністрацією і переданих під адміністрацію ЗСА островів на Тихому океані. Пані Андерсон була перед тим заступницею представника ЗСА в Раді Безпеки та в Генеральній Асамблеї ОН.

НА КОРДОНІ МІЖ ІНДІЄЮ І БІРМОЮ ІНДІЙСЬКІ ВОЯКИ ВБИЛИ коло 200 членів племени наґа, перешкоджуючи їм перейти до Комуністичного Китаю, куди вони йшли для отримання вишколу у підривно - партизанській війні проти Індії. Край наґів є окремою провінцією Індії, однак вона постійно бунтується, змагаючи до самостійности. В останньому часі китайські комуністи помагають тому племені, постачаючи йому зброю.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛЕТУНИ СТВЕРДИЛИ у своїх стежних летах над Північним В'єтнамом, що зараз на північ від здемілітаризованої смуги між двома частинами поділеного В'єтнаму є сильно розбудовані позиції великих, 100-мм протилетунських гармат совєтського виробу. Американські літаки знищили бомбами 16 таких позицій. Ті протилетунські гармати мають засяг 8-ми миль і тому вони загрозливі для найбільших американських бомбовиків типу Б-52, які летять на висоті 30.000 стіп.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЛЮДВІК СВОБОДА БУВ ПРИЯВНИЙ на відкритті музичного 'естивалю в Празі, що було також виломом з традиції ортодоксійних комуністичних вельмож. У Празі розцвіло тепер культурне життя в усіх його ділянках, відвернувшись цілком від комуністичного „соцреалізму".

УКРАЇНЦІ КАНАДИ ПРИГОТОВЛЯЮТЬ ВЕЛИКІ ВРОЧИСТОСТІ ДЛЯ ЗУСТРІЧІ І ПРИВІТАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА І КАРДИНАЛА ЙОСИФА

Блаженніший Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф Сліпий

Торонто. — Як уже інформовано, в половині червня приїде до Канади, на запрошення всіх місцевих українських католицьких Владик з митрополитом ВПреосв. Максимом Германюком на чолі, первоієрарх Української Католицької Церкви, її патріярхорівний Верховний Архиєпископ і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий. Для його зустрічі і привітання українці Канади приготовляють великі врочистості. Блаженніший Йосиф приїде літаком на міжнародне летовище в Торонті в п'ятницю 14-го червня, де його з належними йому почестями зустрінуть Владики, духовенство та велика місцева українська громада. Точна програма всіх урочистостей ще устійнюється, але передбачається, що вже наступного дня після приїзду в суботу 15-го червня перед полуднем, Блаженніший Йосиф візьме участь у відправі св. Літургії в церкві св. Миколая. Співатиме дівочий хор „Веселка" свято-миколаївських курсів українознавства під диригентурою Квітки Галини Зорич-Кондрацької. Того ж дня пополудні заплановані відправи та врочистості в церкві св. Покрови. Великі торжества і врочистості відбудуться в неділю, 16-го червня. Вони заплановані на Виставовій Площі, яка може помістити й мільйон людей. На випадок непогоди, врочистості відбулися б у найбільшому із виставових приміщень. Насамперед буде відправлена торжественна архиєрейська св. Літургія з участю Верховного Архиєпископа та Владик і духовенства. Співатиме свято-миколаївський мішаний хор під диригентурою проф. Івана Коваліва. Передбачається, що в торжестві візьмуть участь великі маси народу, не тільки з Торонта, але й ближчих та дальших околиць. До поїздки на ці врочистості приготовляються і численні українські громади зі ЗСА. Того ж дня о год. 4-ій пополудні на тій же Виставовій Площі запланований привітальний концерт з участю хорів „Прометей" (дир. п. Кардаш), „Веселка" (дир. Квітка Зорич-Кондрацька) та збірних мішаних хорів під диригентурою о. Жолкевича. Ці врочистості з участю Верховного Архиєпископа відбудуться для відзначення 20-річчя Торонтської Епархії.

Крім відвідин в Торонті, заповіджені дальші відвідини Блаженнішого Йосифа в Вінніпеґу (від 21-го до 28-го червня) і опісля в Едмонтоні, де Верховний Архиєпископ візьме участь у працях та імпрезах Всеканадійського Конґресу Українців Католиків, що відбудеться в днях від 28-го червня до 1-го липня. В днях від 6 до 13 липня Верховний Архиєпископ відвідає Саскатунську Епархію. В усіх цих містах і провінціях зорганізовано окремі церковні і громадські комітети, під проводом Владик та чолових представників громадянства для відповідної зустрічі та вшанування первоієрарха Української Католицької Церкви, який своїми терпіннями та своїм ісповідництвом доказав усьому світові, що людина великої любови, непохитної віри та сильної волі може з успіхом протиставитись безбожницькій навіть імперії. В усіх урочистостях привітання та вшанування Верховного Архиєпископа в Канаді візьмуть участь члени Українського Народного Союзу та члени його Головного Уряду.

ОПОЗИЦІЯ У ФРАНЦІЇ НАПОЛЯГАЄ НА ЗРЕЧЕННЯ ДЕ ҐОЛЛЯ — ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК ЗАГОСТРИВСЯ

Париж. — Суперник Ш. де Ґолля в президентських виборах в грудні 1965 р. Франс Міттеран проголосив заклик до створення „16-го червня ц. р., або перед тим" тимчасовий уряд Франції з 10-ох осіб; сам він зголосив свою кандидатуру на президента Франції. Франс Міттеран є лідером некомуністичної лівиці, сам він — поміркований соціяліст. За газетними коментарями — він переконаний, що де Ґолль не виграє референдуму, що його проголосив на 16 червня ц.р. та що, може, ще перед тим зречеться, щоб оминути явної поразки. Міттеран буцім-то заходиться біля створення тимчасового центро-лівого уряду з Пієром Мендес-Франсом, колишнім прем'єром і завзятим противником де Ґолля, як прем'єром. Уряд Жоржа Помпіду проголосив текст засад, над якими властне має відбутися 16 червня всенародний плебісцит, що практично означатиме або висловлення довір'я де Ґоллеві й уповноваження його перевести реформи за проголошеними засадами, або відмовити йому те довір'я. У тих засадах говориться тільки в загальникових реченнях про потребу перевести до 1 червня 1969 року шкільні, соціяльні й адміністраційні реформи, зокрема у високошкільній системі, піднесенні житьового рівня робітників та децентралізації адміністрації. Тим часом генеральний страйк не тільки продовжується, але навіть загострився. У вівторок 28 травня робітники паризької електрівні двічі перервали доплив струму на пів години і на годину на знак своєї солідарности з цілим робітничим світом. Опанована комуністами Генеральна Федерація Праці, яка спершу твердила, що вона має на увазі тільки соціяльно-економічні, а не політичні цілі, проголосила, що вона прийшла до переконання, що теперішній режим не всилі перевести необхідних соціяльно-економічних реформ. Генеральний секретар компартії Вальдек Роше продовжує пропаґанду за створення „народного фронту", себто лівого бльоку з участю комуністів. Міністер освіти Ален Пейрефіт зрікся і прем'єр Помпіду його димісію прийняв та заявив, що перебирає тимчасово функції міністра освіти. Однак Асоціяція французьких професорів відмовилась переговорювати з урядом, заявивши, що не має до нього довір'я. Коли ж міністер соціяльних справ Жан Марсель Жаннені почав звітувати у парляменті про переговори з робітниками — більшість послів покинула демонстраційно залю, включно з численними де-ґоллістами. Переговори уряду із робітниками державних залізниць перервано, — весь залізничний рух спаралізований. Так само страйкують сталеварні, корабельні доки, всі автомобільні фабрики та взагалі всі більші французькі промислові заклади. Застрайкували теж адміністраційні службовики пресової аґенції Франс-Пресс, яка почала розсилати свої пресові бюлетені з своїх закордонних представництв. Лідер войовничої анархістичної студентської молоді Даніел Кон Бендіт, що його в минулому тижні французька поліція завернула, коли він хотів прибути до Франції з Західньої Німеччини, з'явився серед студентів, що окупують Сорбонну: він пофарбував собі своє руде волосся на чорно і перейшов нелеґально кордон до Франції. Стан непевности у Франції зростає. Вартість французького франка раптово обнизилась. Щоб рятувати його, Французький Банк, який накопичив був золота й долярів на 6 більйонів, як резерву, почав за фонди з тої резерви скуповувати франк на міжнародних біржах. Передбачають, що у Франції настане інфляція.

Президент таврує тактику комуністів на Паризькій конференції

Вашингтон. — Президент Джансон ствердив на пресовій конференції у вівторок 28 травня ц.р., що північно-в'єтнамські комуністи ведуть на Паризькій конференції тактику з двома очевидними цілями: примусити ЗСА припинити всі взагалі налети проти Північного В'єтнаму та використати ту конференцію для якнайбільшої пропаґанди, щоб понизити поваґу південно-в'єтнамського уряду. Президент пригадав, що він 31 березня ц.р. обмежив американські налети проти Північного В'єтнаму, виключивши з-під тих налетів 90% північно-в'єтнамського населення та 78% його території. Але він сподівався, що Північний В'єтнам з свого боку теж проявить подібну тенденцію. Замість того — Північний В'єтнам збільшив перекидування свого війська і зброї до Південного В'єтнаму „в кількості без прецедентів". Американське летунство нищить дещо більше, як 20% того постачання війська й матеріялів. Коли б припинити цілком налети — збільшились би втрати американського, австралійського, корейського, філіппінського, сіямського і південно-в'єтнамського війська і тому не можна зробити цього, поки й противна сторона не докаже, що вона не хоче витягати воєнних користей із припинення американських налетів. Президент звернувся з закликом до Північного В'єтнаму: „На нашу думку, пора завернути від фантазій і пропаґанди до реалістичної і конструктивної праці, що принесла б мир Південній Азії". Президент перевів свою коротку пресову конференцію після того, як заступник голови делеґації ЗСА на Паризькій конференції, Сайрус Венс, звітував Президентові впродовж двох годин. Венс був приявний також на нараді Президента з конґресовими лідерами обох партій, інформуючи їх безпосередньо про Паризьку конференцію, як також склав звіт австралійському прем'єрові Джанові Ґортонові, який тепер перебуває в ЗСА. Тактика американської делеґації на Паризькій конференції не зміниться.

Правибори в Ореґоні виграли Ніксон і МекКарті

Портленд, Ореґон. — Неповний вислід правиборів, які відбулися в стейті Ореґон 28-го травня, свідчить про те, що колишній віце-президент Ричард М. Ніксон втішається серед республіканських виборців найбільшою популярністю. Він дістав 71 відсоток голосів, а його противник каліфорнійський губернатор Роналд Ріґен, який кандидував, має 22 відсотки відданих голосів. Нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер не був на списку, він дістав тільки 7 відсотків вписуваних голосів. Обидва противники Ніксона сподівалися більшого відсотка голосів. Ніксон тішиться цим новим успіхом і сподівається, що деякі республіканці, які з резервою ставилися до його кандидатури, тепер змінять своє становище. Демократичні виборці зробили неприємну несподіванку нюйоркському сенаторові Робертові Ф. Кеннеді, який дістав тільки 37 відсотків голосів, хоч сподівався їх більше. Зате вдоволений із висліду правиборів сенатор із Міннесоти Юджін МекКарті, який здобув 43 відсотки відданих голосів. Президент Джансон не кандидував, але йому вписали виборці 13 відсотків голосів, віце-президент Гюберт Ґ. Гомфрі дістав 7 відсотків вписаних голосів. Сенатор демократ Вейн Морс веде перед у відношенні до свого противника, кол. конґресмена Роберта С. Дункана. Всі ці відсотки подані на основі неповного висліду правиборів.

Вшанують пам'ять полк. Євгена Коновальця в 30-ліття його смерти

Для відзначення 30-их роковин смерти першого голови ПУН сл. п. полк. Євгена Коновальця відбудуться в Роттердамі, Голляндія, в неділю 2-го червня ц.р. врочистості, на які із ЗСА виїхала окрема делеґація. Врочистості почнуться Святочною Академією і Службою Божою перед полуднем 2-го червня. Панахида на могилі на кладовищі Кгосвік буде відправлена по полудні. Численну участь в жалобних відзначеннях візьмуть представники українських організацій з різних европейських, як теж заокеанських країн. Із ЗСА виїхала група представників ОДВУ і „Заграва" на чолі з Павлом Дорожинським.

37 кораблів і 16 літаків шукають за атомовим човном Скорпіоном

Вашингтон. — Цілий день 28-го травня продовжувалися інтенсивні розшуки за атомовим бойовим підводним човном „Скорпіон", який 27-го травня не вернувся до своєї морської бази в Норфолку у Вірджінії з морських вправ на Середземному морі. 37 кораблів і 16 далекосяжних розвідчих літаків перешукували обшир Атлантику між Азорськими островами та Америкою. Президент Джансон заявив на пресовій конференції, що досі не надійшла жадна вістка, яка давала б якусь надію, що вдасться знайти цей підводний човен, який мав 99 осіб залоги. Представник Департаменту Оборони Ричард Фріклонд заявив, що розшуки будуть так довго продовжуватися, як довго буде якась надія на те, що можна знайти цей підводний корабель із живою залогою.

Кошти прожитку в квітні збільшилися

Вашингтон. — Статистичне Бюро при Департаменті Праці повідомляє, що індекс цін в квітні ц. р. збільшився на 0.3 відсотка і становив 119.9 в порівнянні з пересічними цінами з років 1957-1959, коли індекс становив 100. Це є найбільше збільшення коштів прожитку в 17-ох останніх роках, в річному відношенні воно винесе 4 відсотки. Річне відношення дістаємо таким способом, що збільшення з одного місяця множимо через 12. Коло 45 мільйонів робітників втратили в одному тижні 13 центів на покупній силі своїх заробітків, бо кошти прожитку в своїм збільшенні перевищали збільшення заробітних платень. Пересічна заробітна платня цих робітників, виносила $104.63 в тижні (по $2.79 за одну годину праці). В квітні найбільше подорожчало одіння, бо аж на 0.7 відсотка. Харчі подорожчали на 0.3 відсотка, промислові сирівці коштували більше 0.2 відсотка в порівнянні з березнем ц. р.

У столиці Австралії відбулась українська демонстрація

Канберра. — Міжнародне пресове аґентство „АП" повідомило, що 26 травня понад 300 українців демонстрували перед амбасадою СССР, закидаючи будинок амбасади маленькими „бомбами" - петардами, яйцями та овочами. „Бомби" - петарди були зроблені у формі бальончиків для гри в ґольфа і начинені порохом. Вони вибухали біля стіни амбасади, але не завдали їй жадної шкоди. Демонстранти, повідомило АП, „протестували проти ув'язнення українців у російських концентраційних таборах".

Тільки два письменники-комуністи зреклись підписів під листом-протестом

Київ. — Дедалі, то більше виходить нагору правда про те, що багато письменників та інших діячів української культури підписали свого часу листа-протеста проти незаконно, на закритих судах засуджених українських інтелектуалістів, з яких більшість тепер перебуває в кацетах у Мордовській АССР. Про той лист-протест була мова на найновіших партійних зборах Спілки Письменників київського відділення, але участь у обговоренні взяли тоді тільки старші віком письменники-комуністи — ніхто не виступав з письменників і поетів середнього та молодшого поколінь. Тепер „Літературна Україна" з 24 травня принесла додаткові, хоч і як завуальовані різними „ідеологічними завданнями", повідомлення про збори партійного активу в Києві: „Комуністи, члени парткому обговорили питання про участь письменника в громадському житті, про партійну принциповість у громадській і творчій праці. Зокрема було піддано осуду випадки безпринципності окремих літераторів-комуністів, які підписали „лист" на захист осіб, що займалися антирадянською діяльністю". Стало відомо, що В. Козаченко, московський партійний наглядач над письменниками в в Україні, назвав на тих зборах В. Чорновола та інших неправно ув'язнених українців-інтелектуалістів „політичними відщепенцями" і навіть „карними злочинцями", які, мовляв, „одержали по заслузі". Однак, він нічого не сказав, які саме „карні злочини" вчинив журналіст-гуманіст Вячеслав Чорновіл, майстер пензля і вітражист Опанас Заливаха, перекладач з інших мов і поет Святослав Караванський та інші. В. Козаченко мальовано обурювавсь за те, що за кордоном знають про засуджених і що їх „видають за письменників, „борців", „мучеників" і т. д." Характерно, що означення письменники навіть В. Козаченко не взяв у лапки, хоча при словах борці, мученики — додав означення „у лапках".

Згадувана „Літературна Україна" в статті „Важливість і відповідальність завдань" нарешті ствердила факт, що в обороні мордованих у Мордовії мучнів-українців, як писав ранній П. Тичина в поезії про героїв Крут, виступили в Україні письменники, науковці й інші діячі культури з окремим листом - протестом. Газета стверджує: „Прикро, що деякі наші - товариші, не розібравшись у суті справи, так легковажно підписали сфабрикований кимось „лист" на захист цих відщепенців, „лист", що став потім ідей-

(Закінчення на стор. 3-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Суд на сторожі ладу

В останніх днях сталося в Америці кілька подій, які подають надію, що та незалежна частина державного устрою, якою є суд, в більшій, як дотепер, мірі використовуватиме свої великі можливості для сприяння публічному ладові — під кутом зору не доктринальних конституційних свобід, а практичних наслідків зловживання ними. Бо кожну доктрину можна інтерпретувати різно — і різно стосувати її у своєму житті. Відомо, що від довшого часу Найвищий Суд підходив до вирішуваних ним справ під кутом надмірного лібералізму, який у практиці дав негативні наслідки у суспільному житті. Наприклад, боронячи одну з основних засад американського державного устрою — відокремлення Церкви від держави — Найвищий Суд пішов по лінії скарги атеїста - комуніста й признав йому рацію, що молитва у школі перечить тій засаді. Самий той факт, що цього присуду не прийнято одноголосно і що багато поважних правників, педагогів і соціологів висловилися проти такого становища Найвищого Суду, вказував, що той присуд був дискусійний, а в життьовій практиці — з погляду виховання молоді в пошануванні вищого авторитету й вищих моральних вартостей — рішуче шкідливий. Те саме стосувалось цілого ряду присудів різних судових інстанцій, які надмірно лагідно ставились до всякого роду проступків і злочинів. Внаслідок цього щораз частіше чуємо заклики, щоб поліція і суди суворіше ставились до порушників публічного порядку і законів.

Минулого тижня окружний суд в Луїзіяні засудив на 5 років в'язниці Репа Бравна, голову т. зв. Студентського Координаційного Комітету ненасильних дій, який власне й пропагував насильні дії. Реп Бравн нахвалявся в Гавані, на Кубі, що в ЗСА вибухне „громадянська війна". Засуджено його за нелеґальне посідання зброї, перевезення її з стейту до стейту та за підбурливі промови. 27 травня Найвищий Суд сімома голосами проти одного затвердив вирок дистриктового суду в Бостоні, який засудив Дейвіда О'Брайена за спалення рекрутаційної карти на сходах рекрутаційного уряду в тому місті. Найвищий Суд затвердив мотивацію бостонського суду, що закон з 1965 року, який забороняє нищити рекрутаційні картки, як злочин, не перечить 1-ій статті Конституції про персональну свободу і тому не є антиконституційний. Цей присуд Найвищого Суду створює юридичний прецедент для всіх інших подібних судових справ, коли арештовані, суджені й засуджені палячі рекрутаційних карток відкликаються до вищих судів в обороні своєї нібито порушеної „свободи".

Можна припускати, що цей присуд Найвищого Суду матиме також вплив на вислід судової розправи, яка саме ведеться в Бостоні, Месс., проти 6-ох осіб, із лікарем дитячих хвороб, пацифістом д-ром Бенджаміном Споком у проводі, за змову й активне сприяння ламанню закону про військову службу. Д-р Спок, між іншим, демонстраційно сидів в грудні минулого року на сходах рекрутаційного бюра в Бостоні, не допускаючи туди службовців та покликаних до війська юнаків. Минулої п'ятниці суд у Балтиморі засудив на 6 років в'язниці католицького священика Філіппа Берріґана, який з двома іншими особами вдерся був до рекрутаційного бюра в Катонсвілі, Мд., виніс звідтіль сотні рекрутаційних карток, облив їх кров'ю і спалив. До речі, виявилось, що це була качина кров, яку ті напасники заздалегідь купили на базарі. Кардинал Лоренс Шіген приєднався до рішення суду, ствердивши, що терроризувати державних службовців, нищити державне майно та протидіяти законам — це недопускальна форма виявлення „голосу совісти", що забороняє служити у війську.

Палення рекрутаційних карток та воювання проти рекрутаційних урядів стало своєрідною модою у тих колах молоді, які не мають зрозуміння для правопорядку і не вміють відрізняти волі від сваволі. Коли ж багато дечого можна вибачити юнакам, які, може, попали в кепське середовище, не винесли з родинного дому почуття дисципліни й не дозріли духово, то не можна вибачати старшим людям, та ще й із високою освітою, та ще й духовникам, лікарям та педагогам, які потурають або й активно сприяють таким людцям і їх діям. Нема найменшого сумніву, що існуючі в Европі організації, які займаються пропаґандою дезертирства з американської армії в Західній Німеччині та „опікуються" дезертирами у Швеції й Франції, користуються підтримкою збоку Москви, Пейпінґу та Гавани. „Голос совісти" тут ні при чому: це просто політична антиамериканська диверсія. Коли ніякі інші арґументи не переконують палячів рекрутаційних карток і їхніх опікунів, що вони діють на шкоду рідному краєві і в користь ворогові, то може переконають їх в'язничні кари.

В. Ткач

СХІДНЯ ПОЛІТИКА ГЕНЕРАЛА ДЕ ГОЛЛЯ

(2)

Як відомо, ген. де Ґолль все більше „унезалежнювався" від політики ЗСА. Він послабив пов'язання Франції з НАТО (головна кватира якого змушена була перенестися до Бельгії) і загрожує цілковитим виступом з оборонної системи Заходу. Йому ввижається „третя сила" в образі сконсолідованого европейського континенту, але і в своїй европейській політиці він справляє чимало труднощів своїм партнерам: протиставиться ідеї занадто тісного об'єднання европейських держав у напрямку федерації, виставляючи свою голосну теорію про „Европу батьківщин", і робить труднощі щодо впровадження до т. зв. спільного е в ропейського ринку Великобританії.

Ще й досі трудно зрозуміти кинутого французьким президентом гасла про „Европу до Уралу". Чи це значить, що до об'єднаної Европи мав би також належати СССР? Але що в такому разі мала б зробити Москва із своїми азійськими територіями? Чи це не означає, в розумінні де Голля, що тоді від етнографічної Росії, яка ввійшла б до об'єднаної Европи, мали б відпасти не тільки її азійські території, але й країни неросійських народів?

Всі ці міркування щодо плянів де Голля звелися з часом до досить поверховного погляду на його зовнішню політику, зокрема щодо Сходу: він віддалюється від ЗСА і, шукаючи стабілізації европейського континенту, прагне наближення до СССР. Справді, відносини поміж Францією і СССР набрали якщо не приязного, то нормального характеру. В 1966 році де Ґолль відбув подорож до СССР, де його приймали з великими почестями. В справі Ізраїлю і війни у В'єтнамі французький президент зайняв становище, яке відповідає політиці Москви, а не Заходу.

Проте, сьогодні — після минулорічної подорожі де Голля до Польщі і, особливо, після подорожі до Румунії та висловленого ним бажання відвідати незабаром нових, „демократизованих" провідників Чехо - Словаччини — в европейській пресі виринають інші здогади щодо плянів де Голля в його східній політиці. „Залицяння" президента до Москви і його демонстративні вияви приязни під час подорожі до СССР у 1966 році були потрібні йому, щоб улегшити зносини з державами - сателітами середньосхідньої Европи, що входять до комуністичного бльоку.

Деякі европейські часописи недвозначно натякають на нібито бажання де Голля відірвати ці держави від союзу з СССР і, навіть, відродити передвоєнну „Малу Антанту" (Румунія, Юґославія і Чехо - Словаччина), на яку — з додатком Польщі — спиралася у своїй політиці Франція і якій припадала роля протидіяти можливим експансивним плянам тодішньої Німеччини.

Але сучасна Німеччина зовсім інша, а значить і завдання відродженої „Малої Антанти" було б інше: протиставлятися експансії СССР.

Вже під час подорожі де Ґолля до Польщі европейська преса коментувала деякі виступи його у тому напрямку, що він запропонував польському проводові послабити свої зв'язки з СССР і наблизитися до Західньої Европи, зокрема до Франції. На це Гомулка відповів ясно: союз з Францією не здолав оборонити Польщу від нападу Гітлера, а тому треба, мовляв, мати ще й інших союзників, себто Москву. Правда, ці слова Гомулки можна зрозуміти ще й так, що якщо Франція не захистила Польщу від Гітлера, то вона неспроможна захистити її також від можливого нападу збоку СССР...

В Румунії де Голль був ще більш сдвертим, до чого його спонукала, очевидно, та обставина, що Румунія вже стала на шлях „унезалежнення" від опіки Москви. Покликаючись на традиційну французько - румунську дружбу, президент змалював перспективу добробуту й миру в Европі, звільненої від сторонніх впливів, зокрема від мілітарних союзів з одного чи другого боку. Це звернене проти ЗСА потягнення в даному випадкові ще більше б'є по СССР. А вже зовсім виразний антисовєтський акцент можна відчути у французько - румунському комунікаті, в якому говориться, що „відносини поміж державами повинні базуватися на засадах незалежности і суверенности націй без огляду на їх величину та на засадах невтручання у внутрішні справи окремих держав і приязного ставлення в стосунку до всіх країн".

Президент Румунії і водночас голова румунської комуністичної партії, Чаушеску, не пішов слідом Гомулки: він у всьому схвалював погляди французького гостя, а населення різних міст Румунії сприймало заяви де Голля справжніми оваціями.

Однак, у плянах де Голля — якщо вони справді існують — наблизити сателітні держави до некомуністичного Заходу є одна причина: Москва буде цьому всіми силами протидіяти. Коли де Голль висловив бажання відвідати нових чехословацьких провідників, то саме тоді у Чехо - Словаччині перебували совєтський прем'єр Косиґін і військовий міністер маршал Гречко, які намовляли своїх господарів дати згоду на відбуття цієї осени „маневрів" збройних сил Варшавського пакту на території Чехо - Словаччини та на постійне перебування принаймні одної совєтської дивізії на її кордоні з Німеччиною...

І тому логічним було б, якби для уможливлення здійснення своїх плянів президент Франції звернув свій погляд далі на схід: на Україну, Білорусь, Кавказ, без участи яких сателітні держави неспроможні протиставитися московській експансії.

Проте, дехто вважає, що де Ґолль — великий приятель якщо не Совєтського Союзу, то Росії і російського народу, і що справи поневолених Москвою народів, зокрема українського, його не цікавлять. Це не відповідає, або принаймні не зовсім відповідає дійсності. Де Голль не забув, що Москва підтримувала а л ь ж ирських повстанців і визнала альжирський екзильний уряд ще тоді, коли французькі війська зводили бої на території Альжиру. Власне у той час де Голль в одній із своїх промов згадав про 15 республік у Совєтському Союзі, позбавлених права на самовизначення. На це українці не звернули уваги. Так само мало хто з нас пам'ятає, що, бувши в Києві, де Голль говорив про Україну і її зв'язки з Францією, а французьку королеву Анну Ярославну назвав таки київською, а не „русскою" княжною.

В той час, коли альжирська війна наближалася до кінця, деякі французькі політики були переконані, що, позбувшись а л ь жирських труднощів, де Голль візьме гострий а н т и совєтський курс. Чи не такими передбаченнями керувався і французький політик та письменник Франсуа - Понсе, коли приблизно в той час написав кілька прихильних до України передовиць у паризькому щоденнику „Фіґаро"?

Неправильно думати також, ніби Франція і французи ставляться вороже до справи визволення України. Цей погляд походить з тих часів, коли Франція підтримувала поляків або російського генерала Денікіна в їх антиукраїнських діях. Та це була тодішня п о л і т ика французького уряду, який, у противагу Німеччині, хотів спертися на Польщу й Росію. Тепер ця причина антиукраїнського наставлення французької політики відпала.

Але й в роках 1919/20 були французькі політики, що вказували на короткозорість французького уряду, який не хотів підтримати української боротьби за незалежну державу. Українська справа більше знана серед кіл французької і н т еліґенції, ніж про це думають українці. Про Україну писали великий французький філософ Вольтер у XVIII стол. й історик Шарль Сеньобос у початках XX стол. Немає хіба такої французької дитини, яка б не читала у прекрасному французькому переробленні українського патріотичного оповідання Марка Вовчка „Маруся".

Якщо генерал де Голль і далі очолюватиме французьку політику і якщо він і далі здійснюватиме свої пляни допомагати процесам унезалежнення від СССР східньоевропейських д е р жав, то ледве чи потрапить це виконати без опертя на західньодемократичний світ на чолі з ЗСА. І якщо він мріє про „Европу батьківщин", то ледве чи така Европа зможе постати без участи в ній батьківщини українського народу.

(Кінець)

Людмила Коваленко

РЕФЛЕКСІЇ ВІД З'ЇЗДУ „СЛОВА"

(2)

У Чехова є оповідання про російського робітника в лазні, який, побачивши людину з довгим волоссям, вирішив, що це якийсь небезпечний підпільник, а довідавшись, що це дякон з сусідньої церкви, підійшов до нього, перепрошуючи: „Ізвініте, отец дьякон, я думал, что ви с ідеямі".

Унас дістья майже те саме, тільки у нас поети й письменники мусять перепрошувати перед критиками: „Пробачте, що у нас у творах є ідеї".

Відсутністю мірила для характеристики ідей чи стилю творів, відсутністю якоїсь засади в оцінці літературних творів характеризуються дві найбільш фатальні доповіді — У. Самчука про МУР і І. Коровицького про еміґраційну прозу. Гадалося, що вони поділять між собою періоди: Самчук скаже про прозу, що вийшла в Европі, Коровицький — про те, що вийшло після „великого переселення". Мабуть, так воно й було подумане тими, хто виробляв програму. Але нічого цього не сталося.

Самчук першу частину своєї доповіді про МУР витратив на те, що пробіг з великою емоційністю двадцять тисяч миль навколо самого себе, а потім перерахував кілька імен. Далі бодай приблизно перерахував письменників і поетів того часу. Але, нарікаючи на надмірну рухливість МУР'у, Самчук забув сказати, що, зорганізувавши письменників у їх власнім середовиці, Шерех тим самим зробив з них культурну силу, з якою мусіли рахуватись партійні діячі, хоч як це їм було не до вподоби, і що саме на тлі партійної розгри дійшло до нападок і розвалу МУР'у. Але саме МУР з'єднав письменників і саме його гасло: „Велика література, без халтури" дало нам твори, якими ми й досі можемо гордитись.

Щодо доповіді Коровицького про еміґраційну прозу, то можна сказати, що такої доповіді не було. Спочатку дано кілька імен, при чому, наприклад, мою творчість чомусь згадано в зв'язку з п'єсою „Домаха", а не в зв'язку з моїми прозовими творами, серед яких є і єдина в нашій літературі утопія, соціяльна перебудова світу з погляду українського, і дві книжки трилогії про часи і місця, про які ніхто з еміґраційних письменників, ще не писав і дія яких доведена аж до наших визвольних змагань включно, досі у нас майже не змальованих у художніх творах, аж совєти почали писати про ті часи.

Гуменну згадано якоюсь беззмістовною фразою, що „вона пішла вглиб віків", а Самчука, що він зробив велику путь від „ОСТ'а" до роману про те, як молодий українець „пхається" у вищі канадійські кола.

Далі Коровицький висловив жаль, який кожен з нас мусить поділяти, що замовк Смотрич, діялоги якого так глибоко різали нашарування, що їх в дитячій і дорослій психіці залишав совєтський устрій. Так само добре, що Коровицький згадав Косача з його повістю „Еней і життя інших". Це твір написаний, як відповідь на вимогу творити велику літературу, цікавий формою і структурною побудовою. Якби совєти були розумніші, вони мусіли б той роман надрукувати у себе, і він був би такою ж сенсацією, якою була „Сонячна машина" Винниченка в наші часи. Немало спинявся Коровицький і на творчості Петрова - Домонтовича, що так таємничо зникнув був з Мюнхену, щоб опинитися в Києві живим і діючим науковцем. В загальному нарисі української еміґраційної літератури Домонтовичеві напевно буде присвячене своє місце, але не було потреби згадувати його і Косача стільки разів, коли в доповіді не знайшлося місця ні для Журби, ні для Смолія, ні для Мелешка, ні для Чапленка, ні для Ярославської, ні для Ольги Мак, ні для Гайдарівського, ні для Риндика, який, змагаючись із сліпотою і розпачем, все таки примудряється писати веселі речі, подаючи зразки українського невмирущого гумору. До речі, про гумор — нема Керницького, нема Понеділка. Також нема Осьмачки, творів якого не можна було не згадати, згадуючи Косача і Петрова-Домонтовича.

Один із моїх знайомих пояснював мені це так:

— Повірте, це Іван Іванович зробив не зі злоби, а з непереможних лінощів.

Але я відмовилась прийняти таке пояснення ,тим більше, що саме доповідь Коровицького викликала велике обурення у багатьох членів „Слова", а у Самчука викликала таку реакцію, що він навіть заявив, що виходить із „Слова".

Обурення Самчука зрозуміле: після того, як Коровицький зробив маленький ніби реверанс убік Самчука, він раптом, як зразок невдалих і неграмотних речень, навів приклади з твору того самого Самчука.

(Закінчення буде)

ГОЛОС ЧИТАЧА

„ПОТРІБНО ЛІНОТИПІСТА"

Від якогось часу читаємо в наших газетах оголошення, що до їх друкарень потрібні лінотипісти. З огляду на те, що праця лінотипіста назагал добре оплачується і не така важка, уважаю, що цією працею повинні зацікавитись наші люди, щоб придбати собі добру та потрібну професію.

Назва лінотипіст походить від машини, яку називають лінотипом. На лінотипі складається тексти до газет та книжок.

Так, як при писанні мусимо писати одну букву за другою, поки не постане ціле слово, так само треба складати на лінотипі одну букву по другій, поки не постане цілий рядок. Лінотип має окрему клявіятуру, подібну до клявіятури у писальній машинці, що її бачимо в кожному бюрі. Коли лінотипіст натискає відповідну букву на клявіятурі в такому порядку, як написано її в манускрипті - рукописі, що лежить перед ним, лінотип автоматично укладає її, а коли зложиться цілий рядок, відливає і ставить в певному порядку.

Очевидно, що лінотипіст повинен знати машину та вміти нею управляти, але навчитись цього не важко.

Праця лінотипіста сидяча. Можуть її виконувати й такі люди, яких ноги не дуже в порядку. Лінотипіст не мусить мати високої освіти: вистачить мати 2-3 кляси середньої школи (гайскулу). Одначе він мусить знати правопис мови, в якій хоче працювати, головно мусить добре знати, як ділити слова. Цього можна навчитися за 2-3 дні.

Як бачимо з оголошень, у нас бракує лінотипістів із знанням української мови. Це великий сором для нас. Знаємо, що багато наших людей працює на будовах та інших важких роботах, де мусить часто намокнутись та намерзнутись зимою чи напрітись на сонці вліті. Чи не краще працювати в огріваній зимою і охолоджуваній вліті кімнаті, в культурному середовищі між нашими людьми, для нашої справи?

Думаю, що наші люди повинні зацікавитися працею лінотипіста і таким чином забезпечити собі добре оплачувану і постійну працю в українських друкарнях. Думаю також, що управи наших друкарень радо навчать таких людей працювати на лінотипах.

В. М.

Філядельфія, Па.

Комуністичний Китай перервав єдиний зв'язок з ЗСА

Варшава. — Шарж д'афер комуно-китайської амбасади у Варшаві, Чен Тунг повідомив листовно американського амбасадора Джана Грановского, що призначена на 29 травня зустріч з ним не може відбутися, бо — мовляв - амбасадор Ванг Куо-хуан не може до того часу вернутися з закордону та, зрештою, „нема тепер про що дискутувати". Розмови у Варшаві між тамошніми амбасадорами З'єднаних Стейтів і Комуністичного Китаю були єдиним офіційним безпосереднім контактом між тими двома державами. В середу 29 травня мало відбутися 135-те з черги засідання, — вони здебільша обмежувалися до відчитування заяв принципового характеру обома амбасадорами й визначування наступної дати зустрічі. Ті контакти розпочались 1955 року, — вони велись спершу у Празі, після того у Женеві, а в 1958 році перенесено їх до Варшави.

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Частина III

НАТАЛЯ

(44)

Таке несправедливе відношення до цих жінок трудно навіть тепер зрозуміти. І звичайно, сприймаючи таке відношення, як незаслужену образу, вони ставали полохливими, жили замкнуто, ізольовано і часами дійсно виглядали як „дивачки".

Як же могло статися так, що така мила й гарна дівчина опинилася на дорозі до такого прикрого становища? Хто в тому завинив? Ніхто чи всі потрохи? Чи зла доля? Чи обставини? Чи та савинецька вперта вдача, як спадщина від прадіда Ілії? Чи бабуся, що так силувала, замість лагідно та ясно висвітлювати на відповідних прикладах майбутню ситуацію? Чи пансіонська замкнута вихова, що не дала ширшого розгляду на світ? Чи мати, що давала своїм дітям повну волю?

Здається, відповідь напрошується сама собою, коли порівняти Леночкині фотографії перед вступом до школи і по скінченні пансіону.

Яка різниця у виразі! Яка вільна і невимушена поза у малої дівчинки і який прибитий, пригнічений, безрадісний вираз у 16-літньої панночки, власне в тій порі, коли звичайно дівчата бувають такі безжурні, світлі й радісні . . .

Отже, ясно, що головною причиною цього була школа чи вірніше клясна вихователька. Була це дуже амбітна жінка твердої вдачі, глибоко переконана в своїх педагогічних здібностях і певна, що немає такої дівчини, яку б вона не зуміла виховати. Власне вимоги у неї не були великі: „Молчать!", „не возражать!" Слухатись, коритись, п і д л ещуватись, підтакувати. Тому в клясі процвітали низьке та фальшиве підлещування і доноси. Діти добре зрозуміли, що вихователька любить і протеґує підлиз, і пристосовувались до цього.

Але чистосердечна, пряма і чесна натура Леночки бурилася проти того, і здається ніякою карою не можна було змусити її кривити д у ш е ю і підслужуватись. Вона виконувала все, що їй наказували, але ніколи не запобігала та не заглядала в очі. Це виховательку дратувало найбільше.

— „Невихована", „вперта", „нечемна", „простачка", „мужичка"! і всякі інші речі та кари сипалися на Леночку, але вона залишалася вірна собі.

Чи то дійсно була впертість прадіда, чи відгуки шляхетських гонорів діда, чи непримиренна вдача, але така війна тривала шість років. Звичайно, трудно було зберегти при цьому рожеву радість юних літ!

Спочатку Леночка благала батька забрати її з школи, але пізніше, коли зрозуміла ,що це неможливо, мовчала. Одного тільки разу поскаржилась тихенько Петруші, який на ту її скаргу відповів:

— Залиши це, Леночко, це ж дон-кіхотство, це не приведе ні до чого.

Але Леночка не могла бути іншою, вона зовсім не вміла вдавати або прикидатись, а тим більше брехати — вважала це превеликою ганьбою для себе.

А скінчивши війну в пансіоні, незабаром розпочала війну з бабусею. Можливо, це виробило в її характері ще більшу завзятість та впертість.

Так чи інакше, життя Леночки склалося безрадісним і самотнім. Бажаючи стати самостійною — учителювала. Дістала посаду в далекому селі, де були на парафії добрі родичі, у яких вона могла жити, щоб не бути зовсім самотньою серед чужих людей. Але, не зважаючи на це, чулася дуже зле. Передусім ніякої підготови для навчання в народній школі вона не мала. І ніхто від неї того не жадав. Вважалося, що це така проста річ — вчити дітей грамоти, що то доведе кожний, хто сам грамоту знає.

Такі недосвідчені вчительки мусіли самотужки виробити якусь власну методику, звичайно спочатку самі добре намучившись та намучивши своїх учнів.

Але Леночка не зуміла пристосуватися до цієї тяжкої праці, тим більше, що школа була велика і вона мусіла вчити всі три групи одночасно, бо другого вчителя не було. Переконавшись, що не може собі дати ради з такою масою недисциплінованої дітвори, Леночка цілком занепала духом і мріяла лише про те, щоб якось досягнути до кінця шкільного року.

Власне в цей час сталася пригода, яку Леночка вважала ніби карою долі за впертість та непослух батькові.

Одного дня приїхали на парафію гості. Новий екіпаж, чудові коні, пишно вдягнена пані, а за нею молодий статний пан-отець.

Пані ледве привіталася з Леночкою, думаючи, що це край стола з дітьми сидить гувернантка, але пан-отець чемно промовив до неї кілька слів. Леночка зразу його пізнала: це був власне той чоловік, що так дуже хотів з нею одружитись. Але він не пізнав її, бо вона дуже змарніла та зів'яла, а крім того він не міг припускати, що така пишна дівчина може опинитися в цьому селі і виглядати так мізерно. Але під час обіду, коли господиня почала оповідати про нову вчительку з Кам'янця, родичку, гість пізнав її.

Скільки співчуття і жалю було в його погляді, скільки ласкавої участи, з якою він почав її розпитувати про дім і про родину! Леночку ця несподівана ласкавість так зворушила, що вона при першій же можливості поспішила відійти, боячись, що от-от не втримає сліз. Аж тепер вона відчула, який це хороший і ласкавий чоловік і яка вона була безоглядна, нерозумна та вперта.

Багато літ пізніше, оповідаючи про цей інцидент своїм сестрам, вона казала, що жалує, що залишилась самотою на старість.

Покинувши вчителювання, після довгих пошуків, вдалося Леночці знайти собі місце в канцелярії у Кам'янці. Працювала вона там кілька років. Праця була нудна і нецікава. Аж нарешті дісталася на посаду в бібліотеку. Там чулася на своєму місці і була задоволена. Роботи було порівнюючи небагато, і вона могла вибирати собі книжки і читати досхочу. А ту пристрасть до читання дістала в спадщину від матері, як майже всі Наталині діти.

Чому так тяжко довелося Леночці пробиватися життьовим шляхом? В кожному разі, не була вона нездібною. Великою перешкодою була її мала освіта. Хоч вона з визначенням скінчила пансіон, але в тому пансіоні і програма була застаріла і педагоги другорядні. Головну увагу зверталось на науки релігійні і церковні.

Друга, ще більша перешкода була в тому, що ніхто не цікавився і не використовував нахилів і здібностей учнів. А Леночка мала особливу здібність: було у неї виключно гарне, просто з природи каліграфічне письмо. На це всі звертали увагу ще в школі, і коли треба було зробити якийсь надзвичайно гарний напис, доручали то їй.

(Далі буде)

Тільки два письменники-комуністи зреклися підписів під листом-протестом

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ною зброєю ворога. Ми не можемо не засудити такої аполітичності, без відповідальності з боку цих товаришів". „Літературна Україна" і досі не називає прізвищ тих, які підписали. Однак, названа газета виявила два прізвища тих, хто під тиском партійних вимог і погроз відмовився від власного підпису під листом-протестом приблизно на початку травня цього року: „На засіданні говорилося, що організатори згаданого „листа" діяли нечесними методами для одержання підписів членів Спілки письменників, допускалися фальсифікації. У пояснювальній записці партійному комітетові і в усній своїй заяві В. Харчук сказав, що в тексті „листа", який він підписав, зовсім не йшлося про захист засуджених. „Як тепер стало відомо, — пише він, — лист потрапив до рук наших ідейних ворогів і використовується в брудних цілях. Як це сталося, цього не знаю і сам обурююся. Разом з тим, я зараз добре собі усвідомив, що, поставивши підпис, допустився політичної помилки. Свій вчинок засуджую. Усвідомивши свою помилку, від підпису відмовляюся". Відмовляється „від свого підпису під „листом" і молодий комуніст В. Коломієць, який щиро жалкує за допущений необдуманий вчинок".

Інформація в „Літературній Україні" закінчується трафаретно: „У своєму рішенні партійний комітет Спілки письменників України суворо засудив прояви політичної безпринципності з боку окремих комуністів і наголосив на необхідності посилення ідеологічної роботи серед літераторів".

Подаємо до відому читачів докладніші відомості про двох названих малодухів, які відмовились від власного підпису. Борис Харчук, нар. 1931 р. на Тернопільщині, закінчив педінститут у Полтаві, а потім Вищі курси в Москві, був на комсомольській „роботі", тепер член комуністичної партії, написав — немов у противагу до роману Уласа Самчука „Волинь" — також „роман" під назвою „Волинь" у 4 томах, сповнений наклепів на свідоме українське селянство, на УПА і т. п. Друкується також у кагебівському органі „Вісті з України". Інший самозреченець, Володимир Коломієць, нар. 1935 р. на Переяславщині, закінчив Київський університет, став членом компартії, працює за те, в редакції журналу „Дніпро", видав три збірки віршів нижче середньої поетичної вартости.

З того, що навіть цілком випадкові Б. Харчук і В. Коломієць раніше підписали листа-протеста проти безпідставного засуду близько 200 діячів культури в Україні видко, що під тим справедливим листом-вимогою до окупаційного режиму підписалось багато відомих діячів. Видко також, що хіба терор московського КҐБ зможе змусить ще когось зректись підпису, себто зректись своїх переконань, що було б новим виявом насильства окупанта над Правом Людини в Україні. (Л. П.)

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

ОРГАНІЗУЄ

ЗБІРНУ ПОЇЗДКУ МИРЯН ДО ТОРОНТА

в днях 15-го і 16-го червня 1968 року

ПРИВІТАТИ

БЛАЖЕННІШОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА КАРДИНАЛА

ЙОСИФА СЛІПОГО

ПОЇЗДКУ організується приватними автами та автобусами.

Кошти переїзду **АВТОБУСОМ** з Ню Йорку до Торонта та з поворотом: 16.00 долярів від особи.

ВІД'ЇЗД автобусів з Ню Йорку: субота, 15-го червня, год. 8-ма рано з-під Українського Народного Дому, 142 — 2-га евеню.

ПОВОРОТ з Торонта — год. 4-та по пол., неділя, 16-го червня — та приїзд до Ню Йорку (Український Народний Дім) в ночі (з неділі на понеділок).

Зголошення на поїздку з вплатою коштів, приймають:

АРКА — 48 Іст 7-ма вул. (GR 3-3550)) та

„ВЕСЕЛКА" — 144 2-га евеню (тел. 674-9576)

Для тих, що їдуть автобусами та не мають забезпеченого нічлігу, будуть зарезервовані готелі за окремою оплатою.

Для переїзду границі, ВСІ мусять мати при собі громадянські папери або пашпорт або зелену картку ідентичности.

УПРАВА ТОВАРИСТВА

З Москви повернулись посилки для українських в'язнів у Мордовії

Лондон. — Спроби пересилати зі закордону харчові посилки Вячеславові Чорноволові та іншим політичним в'язням, які перебувають у тюрмах і концентраційних таборах СССР, показались безуспішними. Як повідомили европейські висилкові компанії, вислані ними на замовлення різних приватних осіб харчові посилки для В. Чорновола та інших в'язнів були повернені з Москви зі зазначенням, що совєтська пошта не має можливости доручувати посилок, адресованих на поштові скриньки в Москві і що треба подавати докладнішу адресу — місцевість і область, де перебуває даний адресат. Досі всі такі посилки зі закордону можна було висилати на ім'я і прізвище даного в'язня й число поштової скриньки у Москві (поштового ящика), звідки ці посилки були пересилані в концентраційні табори в Потьмі (Мордовська АССР) і в інших місцевостях СССР. Тижневик „Українська Думка" з 2-го травня 1968, повідомив також, що совєтський „Внєшпосилторг" теж відмовився прийняти й переслати пакунки для В. Чорновола, О. Заливахи, Є. Пришляка та ін. в'язнів, додаючи: „Відмову прийняти харчові посилки для в'язнів треба трактувати, як дальшу ланку репресій, що їх, як відомо, почали стосувати КҐБ й інші органи совєтської адміністрації у відношенні до родин та друзів засуджених і супроти самих в'язнів".

ДРУГИЙ ГУЦУЛЬСЬКИЙ З'ЇЗД У БОФФАЛО

Боффало Н.Й. — Гуцульська Рада Товариства Гуцулів - Верховинців, що її очолюють інж. Р. Вергун і М. Бельмега, повідомляє, що в днях 31 травня і 2-го червня в Боффало відбудеться другий Гуцульський З'їзд, в домі „Дніпро" на 562 Дженесі вулиці. Всі учасники мають вплатити 2 дол. за реєстрацію, 10 дол. за бенкет, мистецький вечір і забаву, діти до 12 р. — 5 дол. Якщо будуть охочі, відбудеться також прогулянка на Ніягару. Організатори прохають вирівняти при тій нагоді залеглі членські внески.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що 28-го травня 1968 р. упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.

МАКАР ҐРОҐУЛЬ

проживши 61 років

ПАНАХИДИ в середу і четвер, 29 і 30 травня о год. 8-ій веч. в пох. заведенні Thomas Quinn, 3520 Broadway (cor. 35th St.), Astoria, N.Y.

ПОХОРОН в п'ятницю, 31-го травня 1968 р. о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до Української Православної Церкви св. Володимира, при 82-ій вул. в Ню Йорку, а опісля на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — АННА
сини — ЛЕВ і ЕВГЕН
та Внуки

В СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого й Незабутнього
БРАТА і ШВАГРА

бл. п.

Інж. ОЛЕКСИ ТЕРЕБУСА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в неділю, 2-го червня 1968 р.

після Служби Божої, о год. 12-ій впол.

у Свято-Троїцькій Катедрі

Української Православної Автокефальної Церкви в екзилі

при Савт 5-ій вулиці й Ню вулиці

Бруклин 11, Н. Й.

ОЛЬГА КЕКІШ і НАДЯ КМЕТА — сестри
РОМАН КЕКІШ і ІГОР КМЕТА — шваґри
і РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. **ВОЛОДИМИРА РУДЕНСЬКОГО**
на будову церкви св. Софії в Римі
зложили 50.00 долярів
Ірина, Андрій і Марта РУДИКИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. **ВОЛОДИМИРА ТАЛАНЧУКА**
складаємо 20.00 долярів
на Катедру Українознавства
Стефанія і Стефан САВЧУКИ з сином

Замість квітів на могилу
бл. п. о. Крилошанина Дмитра Мигоцького
складаємо по 25.00 долярів
на будову церкви св. Софії в Римі.
Д-р Володимир і Ліда МАРТИНЦІ
Д-р Іларіон і Рома ЧОЛҐАНИ

В пам'ять Дорогого Приятеля
бл. п. адвоката
мґр. **МИРОНА ЛУШПИНСЬКОГО**
складаємо 25.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства при Гарвардському університеті.
Д-р Володимир, Меланія КОКОРУДЗ

В пам'ять Дорогого Вуйка
бл. п. **ВОЛОДИМИРА РУДЕНСЬКОГО**
зложили 25.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства
Богдан ЗАЯЧКІВСЬКИЙ, Гартфорд і
Лідія БАРАБОЛЯК, Шикаґо

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. **ОСИПА ПОДОЛЯКА**
складаю 10.00 долярів
на Фонд Катедри Українознавства.
Анна СТАРОВЕЦЬКА-ГРИЦКО
племінниця

Замість квітів на могилу
д-ра **ЄВГЕНА ГРИБОВИЧА**
зложили 25.00 долярів
на Українську Медично-Харитативну Службу
Д-р Галина і Д-р Святослав КЛЮФАСИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. о. Крилошанина
ДМИТРА МИГОЦЬКОГО
складаємо 50.00 долярів
на будову церкви св. Софії в Римі.
Д-р Мирон і Ольга КРАВЧУКИ

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ ТРАВНЕВИХ РОКОВИН у КЛІВЛЕНДІ

повідомляє Українське Громадянство Великого Клівленду і Лорейну, що для вшанування славної пам'яті Голови Директорії УНР

СИМОНА ПЕТЛЮРИ
і полк. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ

буде влаштована

в неділю, дня 2-го червня 1968 року
о год. 5-ій по пол.
в авдиторії SCHAAF JUNIOR HIGH SCHOOL
5983 West 54th Street, Parma, Ohio

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

Головним промовцем на академії буде Високодостойний Віцепрезидент Української Народньої Республіки в екзилі

Проф. Микола Степаненко

В мистецькій частині програми виступить композитор і віртуоз бандури

Проф. Григорій Китастий

•

Участю в академії віддамо торжественний поклін дорогим нам Могилам в Парижі й Ротердамі, в які лягли, ворогом вбиті, Два Великі Лицарі — Борці за волю України,

ДВІ ПОСТАТІ — ОДНОЇ ІДЕЇ

ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО КАМЕНЯ

на могилах

бл. п. Інж.
ОЛЕКСАНДРА ГЛАДИШОВСЬКОГО
і бл. п.
НАТАЛІЇ ГЛАДИШОВСЬКОЇ

відбудеться

дня 8 червня 1968 р. о год. 1-ій по пол.
на УКРАЇНСЬКОМУ ЦВИНТАРІ
в БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

Родину, Приятелів і Знайомих запрошують прибути
доньки: ОЛЬГА САВЧУК
НАДЯ ШІМҐЕЛЬ

•

Пам'ятник безкоштовно запроєктував наш краян і дорогий Приятель
Маестро МИХАЙЛО ЧЕРЕШНЬОВСЬКИЙ

Повідомлення

В 50-ту річницю проголошення Української Державности, Управа Українського Народного Дому в Боффало (Північ) — видала

Пропам'ятну Двомовну Коверту

З ЧИТНИМ IV УНІВЕРСАЛОМ, В ЧОТИРЬОХ КРАСКАХ ТА МОДЕРНИМ ТЕХНІЧНИМ ВИКОНАННІ.

Ціна: 10 шт. — 1 дол., 25 шт. — 2 дол., 100 шт. — 6 дол. Вживаючи такі коверти, ви поширюєте правду про Україну. Просимо замовляти на адресу:

UKRAINIAN-AMERICAN CIVIC CENTER, INC.
205 Military Rd., Buffalo, N.Y. 14207

Управа Українського Народного Дому

БАТЬКАМ, ДУШПАСТИРЯМ, ПЕДАГОГАМ НЮ ЙОРКУ ПІД УВАГУ!

Це не тайна, що молодь Західнього Світу находиться в небезпеці. Сором наших днів це сваволя, наркоманство, „гіппівство" та занепад навіть найпримітивнішої молоді серед молодого покоління. Чи наша молодь вільна від цього? Можемо ручатися за тих, що виросли з української школи, або тих, що їм „далеко" до українського дому молитви, СУМ-а, Пласту чи других подібних організацій? Сьогодні благословінням являється кожне хочби найменше зусилля в напрямі формування молодих характерів. В цьому дусі

„ВАШ ПРИЯТЕЛЬ" — БЕЗПЛАТНА УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕФОНІЧНА ПОРАДНЯ

відкриває т. зв. **Телефон Молодої Крови.** Що це є? Це поради молодим (т. зв. „Тін-ейджерам") в проблемах щоденного життя. З радістю передамо нашим слухачам Ваші думки про порушувані нами теми.

Початок: **Неділя, 2-го червня 1968 р.**

Дзвоніть кожного дня й кожної пори дня на число: **(212) 479-4433.**

Спонзор: Українська Радіопрограма „Голос Надії".

Комітет Стрийщини

повідомляє Земляків зі Стрия, Болехова, Долини, Миколаєва над Дністром, Сколя і Жидачева та їх повітів, що

ДРУГИЙ З'ЇЗД СТРИЙЩИНИ

— відбудеться —

у суботу і неділю, 22 і 23 червня 1968 р.
на „Союзівці", Керґонксон, Н. Й.

Початок в суботу, о год. 2-ій по пол.

В програму З'їзду ввійдуть: відмічення 50-річчя відновлення української держави на території Стрийщини; завершення Збірника-монографії Стрийщини; пошанування сеніорів громадського життя Стрийщини та затіснення дружніх зв'язків поміж земляками з чудового краю, що розкинувся обабіч „Стрия квітучих берегів".

Закликаємо всіх, кому дорогі спомини минулого й хто бажає їх утривалити на сторінках історичної книги про Стрийщину та оживити в особистих зв'язках із земляками, взяти обов'язково участь у З'їзді.

Зголошення із завдатком слід післати негайно прямо на „Союзівку" на адресу:

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446

КОМІТЕТ СТРИЙЩИНИ

Організація Оборони Лемківщини

запрошує мешканців Елизабету та околиць на

ВЕСЕЛУ ЗАБАВУ

яка відбудеться

в суботу, 1-го червня 1968 року
в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ
214 Фултон вулиці, Елизабет, Н. Дж.

Грає оркестра **Континентал.** Багато атракцій.
Початок: 8:30 веч. **КОМІТЕТ ЗАБАВИ**

РІДКИЙ ЮВІЛЕЙ ВЗІРЦЕВОГО СВЯЩЕНИКА

(90-ліття о. крилошанина сл. п. Дмитра Мигоцького)

День 21 березня 1968 був для о. крилошанина Дмитра Мигоцького та всієї його родини пам'ятним днем, бо рідко кому дає Господь ласку відзначати 90-річчя з дня народин, що можна назвати патріяршим віком. Своє де'ятдесятиліття він святкував разом зі своїм правнуком трирічним Денисом, внуком П-ва Зені і Д-ра Остапа Баранів, який відзначає свої уродини в тойже сам день, що його прадідуньо. Місяць пізніше, 22 травня 1968 року Господь покликав Отця Дмитра до Себе.

о. крилошанин Дмитро Мигоцький

О. крил. Мигоцький на своєму довгому життєвому шляху був, за словами Івана Франка „каменярем" на церковній ниві. Все спокійний і зрівноважений у своїй душпастирській праці, він якнайсолідніше виконував свої обов'язки, маючи на увазі добро повіреного йому стада, а при цьому не забував громадської ниви. Солідним пастирем свого стада був все о. Мигоцький, починаючи від сотрудництва в Струсові під проводом тодішнього пароха о. крил. Теодора Цегельського та теребовельського декана о. Івана Волянського, першого місіонера в ЗСА. До парафії Струсів належало також село Заздрість, родинне село Верховного Архієпископа Блаженнішого Кардинала Йосифа Сліпого, який тоді був гімназійним учнем. Архієпископ Кир Йосиф до нині згадує з пієтизмом свого колишнього душпастиря, якого за ревну душпастирську працю відзначив в 1963 році гідністю почесного крилошанина, а тепер з нагоди 90-ліття прислав йому архиєрейське благословення.

Гарний слід свосї священичої ревности і громадської праці лишив о. Мигоцький в Журавенцях, де був завідателем села Манастириці. Це русофільське село під впливом тактовного та ревного душпастиря, поволі переходило на народницький ґрунт. Опісля о. Мигоцький працював в селі Токи в Збаражчині а відтак в селі Кальне в Бережанщині, і там застала його перша світова війна. Вже після закінчення війни в 1918 році він був призначений до знищеного війною села Шибалин в Бережанщині із дочерною церквою в Баранівці. В обидвохселах церкви були знищені війною, народ зубожілий, без господарських будинків, жив у землянках. Серед таких тяжких обставин почав свою працю о. Мигоцький і своєю ревністю та дбайливістю поволі помагав відбудувати не лише духове життя своїх парафіян, але теж відбудовував матеріяльно парафію. В 1924 р. збудовано парафіяльні будинки та церкву. З часом збудовано церкву в Баранівці. В обидвох тих селах проводилась жива культурна праця, душею якої був о. Мигоцький, та його, покійна вже тепер подруга, Ольга, дівоче прізвище Прухницька. Покійна дружина о. Мигоцького організувала жіноцтво і молодь і під час горезвісної пацифікації мусіла скриватись перед польською карною експедицією.

Оцю тиху, але повну самопосвати працю вміли оцінити парафіяни села Шибалин та Баранівки, що найкраще було видно, коли прийшли в 1939 році большевики та стали переслідувати наших священиків. Тоді то всі вірні помагали свойому душпастиреві, чим могли. За німецької окупації о. Мигоцький старався хоронити свого парафіян перед всякими тягарами, що їх накладала німецька окупаційна влада.

Другий прихід большевиків змусив о. Мигоцького залишити рідні землі та податись на Захід.

З переїздом до Америки, мимо свого високого віку, все старався помагати своїм собратам - священикам в Ню Йорку, Брукліні чи Озон Парку. Кожного ранку мешканці долішного Ню Йорку могли бачити білоголового священика, що з паличкою поспішав до церкви, щоб принести Безкровну жертву за свою переслідувану Церкву, її срархію, священство та цілий Нарід. І тепер, коли йому тяжче виходити на вулицю, за окремим дозволом Владики Кир Йосифа, влаштував собі приватну каплицю та щодня відправляє Св. Літургію. „Я вже працювати не можу, сказав раз о. Ювілят Мигоцький, а я щодня молюся за мою Церкву за мій Нарід, за родину, а особливо за нашого Кардинала Кир Йосифа, щоб Бог допоміг йому виконати те, що він плянує і діждатися свободи для Церкви і Народу".

Самозрозуміло, що така мила нагода, як осягнення патріяршого віку батька, дідуня і прадідуня та відзначення народин трирічного правнука Дениска, була притокою до окремого свята родини і приятелів о. крилошанина Мигоцького. О. Мигоцький живе від свого приїзду до Америки з дочкою Зеною і д-ром Остапом Бараном, які зготовили милу несподіванку для свого дорогого Батька - Ювілята, влаштовуючи прийняття для родини і приятелів.

В прийняттю взяли участь отці духовні зі св. Юра під проводом о. ігумена Катрія та інший селянин священик о. радник Я. Кеніш — товариш студій о. крил. Мигоцького.

Після молитви о. Ювілят відспівав зворушеним голосом тричі „Слава Тобі, Боже наш, Слава Тобі". В цій пісні він коротко, але змістовно висказав свої почування вдячности Творцеві, який сотворив йому цей День — 90-ліття життя та 62-ліття священства.

В. Ленцик

СПОРТ

редагує В. СОХАН

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСЦАК

В суботу, 8-го червня, о год. 7-ій вечором в залі Українсько - Американського Спортового Товариства при 1101 Нортон Ст. у Рочестері, Н. Й. відбудуться Загальні Збори Української Спортової Централі Америки й Канади. Вони почнуться на одну годину пізніше, коли б у призначеному часі не явилося приписане статутом число представників членів УСЦАК. Участь у Зборах можуть взяти тільки представники тих Товариств, які не залягають із вплатами членських вкладок до УСЦАК.

Згідно з обіжником УСЦАК, що його розіслав членам Централі голова УСЦАК д-р Михайло Снігурович, наради будуть проведені з таким порядком: відкриття Зборів і прийняття порядку нарад, вибір Президії, відчитання і прийняття протоколу попередніх Загальних Зборів, звіти, дискусія над звітами, звіти Контрольної Комісії та уділення абсолюторії уступаючій Управі, вибір нової Управи УСЦАК, пляни праці Централі, внески і запити і закриття Зборів.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР ЗА ПЕРШІСТЬ УСЦАК

В суботу, 8-го червня, починаючи від години 11-ої ранку, відбудеться в залях поблизу Ukrainian West Side Club, 1101 Norton St., Rochester, N.Y. відбиванковий турнір за першість дружин чоловіків і жінок Української Спортової Централі Америки і Канади. Дружини учасників, зібрані в домівці УАСТ Рочестер, перейдуть опісля разом до сусідніх заль, де будуть проведені змагання.

Зголошення до участи в першостях приймає до 5-го червня: Dr. M. Snihurowycz, 1 Goodwin St., New Haven, Conn. 06512, тел.: (203) 469-9707.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УСЦАК

1. Відбиванковий турнір відбудеться в Рочестері 8-го червня, 1968 р.

2. Міжнаціональні легкоатлетичні змагання поміж збірними литовців і українців відбудуться в Торонті 22 і 23 червня 1968 р.

3. Легкоатлетичні змагання за першості УСЦАК відбудуться на Пластовій Площі в Графтон, Онтаріо 24 і 25 серпня 1968 р.

4. Плавацькі змагання відбудуться на оселі Українського Народного Союзу „Союзівка" 31 серпня і 1-го вересня 1968 р.

5. Тенісові змагання за індивідуальні першості УСЦАК відбудуться на оселі УНСоюзу „Союзівка" в днях 31 серпня, 1 і 2 вересня 1968 р.

ЩО НОВОГО В КЛІВЛЕНДІ?

Репрезентаційна перша футбольна дружина „Львова" розпочала цьогорічний сезон чемпіонатів сензаційно, першою в своїй історії, перемогою 3:2 (2:0) над першуном міста і стейту — Донав Швабен. Ворота для переможців здобули Сантос (2) і Скора.

На жаль, радість „львовів" тривала тільки тиждень. У других змаганнях, проти мадярів, брак Сота (що оженився з українкою й, на думку оптимістів, має перевернутися в „Сотенка"), та невдалий експеримент із новим воротарем коштували дружині два пункти. Мадяри вели до перерви 3:0. Почесні ворота, що встановили вислід 1:3, здобув Сантос із подачі вперше вставленого до дружини дорослих юнійора — Романа Росула.

„Скала", після сумного прикладу минулого року, почала дбати про пункти від початку сезону. Воротами М. Горського, Семанюка й О. Вербинця (з карного вдару) сумівці перемогли сербів 3:2.

Починає щось псуватися в організаційному механізмі дорості „Львова", зокрема в дружині Б (яку, до речі, здекомплетовано внутрішньо, переводячи деяких змагунів до найстаршого річника А.) Проти СУМ-у грало вісім хлопців, проти шкільної дружини Бродв'ю Гайтс — дев'ять. Чому так є, не знати, так само невідомо, чому провідник — М. Оленчук забрав дружину при стані 0:3, з грища й не дозволив їй далі змагатися. Звертаємо увагу Проводові „Львова", що такі практики можуть відобрати охоту в молодих хлопців і перекреслити всю дотеперішню працю над ними ...

Доріст А, програв 1:3 проти Донав Швабен, але виграв 2:0 (голі Данилевича і Семенюка) проти „Загребу". Все в найкращому організаційному, а з ним і технічно-спортовому порядку серед наймолодших (кляса „Сі"). „Офіційна" з цих двох дружин наших наймеників виграла 7:1 (голі А. Росула 3, Байка 3 й Чухрая) проти Бродв'ю Гайтс, а „неофіційна", що грає тільки товариські змагання, програла проти суперника тісї ж фірми 5:2.

О. Г.

— о —

„ЛЕВИ" ЗДОБУЛИ ЦІННУ ТОЧКУ

„Леви" — „Олімпікс" 2:2

Шикаґо, 19-го травня. — В четвертих футбольних змаганнях весняного сезону зустрілись „Леви" з технічно заавансованою грецькою дружиною „Олімпікс", яка дійшла до півфіналу ЗСА в грах за Чашу 1968 року. У фіналі Заходу ці ж „Олімпікс" гратимуть 9-го червня з дружиною Лос Анджелесу — „Л. А. Кікерс". „Леви" виступили до змагань з греками з підкріпленням у лінії нападу Вільсоном і Верноном. Вже від початку „Леви" перебрали ініціятиву. Але по змінних атаках здобули греки перші ворота з карного удару Куратоса на 19-ій хвилині гри. Ця втрата воріт спонукала дружину „Левів" до завзятішої боротьби за кожний м'яч. На 28-ій хвилині добру нагоду перестрілив Вільсон, а дві хвилини пізніше таки „Леви" вирівняли рахунок зі стрілу Арґедаса.

Та греки знову посили наступи та примусили декілька разів воротаря „Левів" Кутинського до притомних оборонних дій. Перед перервою „Леви" здобули веденя 2:1 зі стрілу Вернона після кутової подачі Шлапака. Відношення кутових у „Левів" в першій півгрі 4:1 в користь „Левів".

Образ гри і рахунок кутових змінився в другій половині в користь греків (рахунок кутових 5:1). „Леви" втратили через контузію Еліяшевського, що послабило ліву сторону оборони. Греки повели у цій півгрі гураганну атаку на ворота „Левів", яких прекрасно і зі щастям обороняв Кутинський. В часі тиску під воротами „Левів" були випади під ворота греків, але добрі нагоди пропуанювали Вернон і Шлапак. На 65-ій хвилині греки добились успіху, коли Куратос стрілив з близька другі ворота та встановив вислід цих змагань.

Склад „Левів": Кутинський, Медина, Еліяшевський, Компані, Іваник, Яворський, Нога, Вернон, Арґедас, Шлапак, Вільсон, Гаррісон і Рокко.

„Левенята" записали у змаганнях в суботу, 18 травня, нову перемогу на своє конто, розгромлюючи 6:0 своїх однолітків дружини „Аврова Кікерс" у місцевих змаганнях Південної Дивізії Дорости, які відбулися в Аврора, Ілл.

Петро Головатий

НА ЮВІЛЕЙНОМУ БЕНКЕТІ У ВАШИНГТОНІ ВИСТУПЛЯТЬ ЮНІ БАНДУРИСТКИ

Вашингтон. — Увечорі 1-го червня в готелі „Вашингтон Гілтон" на бенкеті з нагоди 50-ліття проголошення УНР, у мистецькій частині виступатимуть Танцювальна Група з Ню Йорку і Капела юних Бандуристок Осередку СУМА у м. Дітройті, під мистецьким керівництвом Петра Потапенка, випускника Київської консерваторії.

1-2 ЧЕРВНЯ ОКРУЖНИЙ ВЕСНЯНИЙ ЗЛЕТ СУМА

Ню Йорк. — Під кличем „Україно, у твоєму імені живу" відбудеться в днях 1 і 2 червня на сумівській Оселі біля Елленвіл 9-ий весняний Злет Юнацтва Спілки Української Молоді Америки. На Злет має прибути майже тисячу осіб молоді в униформах, прибудуть також її батьки. Злет відбудеться під гаслом, взятим з патріотичної поезії Василя Симоненка „Україні".

Український Літературно Мистецький Клюб Нью Йорк 149-2

● З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 31 травня ц. р. відбудеться там Клюбовий Вечір, на якому буде продовжуватись дискусія з приводу недавнього з'їзду письменників з організації „Слово". І. Керницький прочитає свою нову гумореску. На закінчення буде надаватись нові українські платівки, головно жіночого квартету „Верховина". Початок о год. 8 веч.

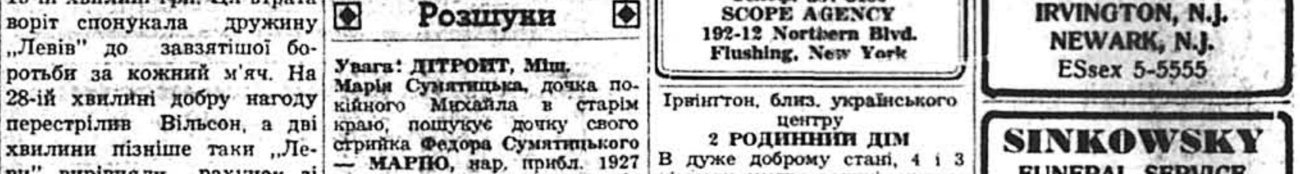
Посмертні згадки

МИХАЙЛО СОМОЇЛ, довголітній член Т-ва Клюб Поступовий — 70 Відд. УНС в Джерзі Сіті, Н. Дж., помер 20-го травня 1968 р. на 75 році життя. Покійний походив з с. Поздяч, пов. Перемишль, Зах. Україна. Полишив у смутку дружину Марію і 2 замужні доньки: Росівська і Дроґан, 7 внуків, брата Дмитра в Джерзі Сіті і 2 братів в краю та 2 сестри. Похорон відбувся 23 травня ц. р. з пох. заведення до Укр. Кат. Церкви св. Володимира в Елізабет, Н. Дж., а відтак на цвинтар Holy Cross Cemetery, North Arlington, N.J.

Вічна Йому Пам'ять!

Мих. Жук, секр.

ТАРЗАН. Ч. 6006. Засідка на леопарда!

— Мушу вам вияснити щодо засідки, сказав Пейс. — Вона була зроблена на іншу дичину, а не на вас! — Я так собі і гадаю! — відповів Тарзан. — За якою дичиною ви шукаєте? — Я пишу оповідання про вживання мисливських собак, щоб здобути нагороду леопарда, — пояснював редактор. — Дуже багато зроблено в Південній Америці з ягуарами!